

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 20. SZÁM 2011. MÁJUS 21.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

AMERIKA AKAR TÉGED!

**AZ AFGANISZTÁNI KALAND ÚJABB MAGYAR
ÁLDOZATOKAT KÖVETELT, MIKÖZBEN AMERIKAI RENDŐRÖK
JÖNNEK FEGYELMEZNI SAJÁT HAZÁNKBA.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

AMERIKAI RENDŐR ÉS MAGYAR CIGÁNY

Én nem tudom, senkit se zavar az, ami itt politika címén történik? Már nem egyszer háborodtam fel a Balszemmel hasábjain, meg az utcán is azon, amit az USA megenged magának kis hazánkban, és azon meg még inkább, hogy kis hazánk vezetői mit engednek meg az amerikaiaknak. Mert ugye, kettőn áll a vásár. A múlt héten a belügyminiszter lemegy Gyöngyöspatára. Rendben, ott a helye, ez a dolga! De miért viszi magával az amerikai nagykövetet? Ezt is megtudtuk. A nagykövet megdicsérte a magyar belügyminisztert, hogy gyorsan reagáltak a magyar-cigány konfliktusra. Senkinek se tűnik fel, hogy a nagykövetnek semmi köze hozzá? Ez itt nem az USA, hanem Magyarország! Kiderült, hogy „ajándékot” is hozott. „Az Egyesült Államok rendvédelmi oktatótisztakat küld Magyarországra, hogy átadják a magyar rendőri erőknek a multikulturális környezetben szerzett tapasztalataikat.” Tetszik érteni? Amerikai rendőrök fogják oktatni, hogy Magyarországon mit csináljunk a cigányokkal? Hogyan? Mivel? A szokásos amerikai lelki tréninggel? A modern polgári társadalmak hókusz-pókuszával?

Vajon az amerikai rendőrök munkahelyeket is hoznak magukkal? Iskolákat is építenek a cigányoknak? Megoldják a magyar és a cigánytársadalom fejlődése és kulturális szokásai közötti egyre mélyebb különbségeket? Vagy, ha

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

egyiket se, akkor legalább pénzt hoznak magukkal? Gyanítom, hogy egyiket sem. De egyébként sem kellene. Az amerikai rendőrök jelenléte nem segítség, hanem nemzeti önállóságunk megsértése. A magyar kormány magatartása pedig meghajlás az amerikaiak soron következő dilije előtt; közönséges szolgálalkúség.

TOLSZTOJ ÉS MI

Ha szegény Lev Nyikolajevics megérhette volna! Azért ez már nem semmi! Magyarországon a 21. század második évtizedében társaságot neveznek el Tolsztojról. Illetve, dehogy társaságot, egészségügyet. Mindjárt össze is jöttek, nem is akárhol, hanem a Parlamentben. Mivel oda akárkit nem engednek be, nyilvánvaló, hogy a kormányzat egyetértésével, vagy legalább is rábólintásával történik mindez. Higgyék el, jó dolog ez! A Tolsztoj Társaság, a Magyar-Orosz Együttműködésért Egyesület nem fogja felszámolni azt a rengeteg előítéletet, amely a magyar politikai elitben Oroszország iránt van, de segíthet benne. Van mit leküzdeni. Az egyesület nem alakítja át az orosz vezetés, és az orosz társadalom Magyarországról alkotott nem túlságosan hízelgő képét, de előmozdíthatja. És ez már jó! Oroszország nagyhatalom, közvetlen közelünkben lévő európai hatalom. Jó, ha a magyar politika nem felejt el történelmünk fontos tapasztalatát. Oroszországgal nem mindig jó együttműködni, de soha nem

jó ellenséges viszonyban lenni. Bízunk benne, hogy a Tolsztoj névvel fémjelzett egyesület nem a vége a magyar politika kedvező változásának, hanem kezdete, ígéretes kezdete. Jó gesztusokból pedig sohasem elég.

KIDOBOTT KONZULTÁCIÓ

Bevallom, töredelmesen, bár lehet, hogy bajom lesz belőle. Kidobtam Orbán Viktor levelét. Kidobtam, pedig nekem volt címezve. Eleinte azt gondoltam, hogy a miniszterelnök a Munkáspárt véleményére kíváncsi, azért ír nekem. Miért ne lehetne kíváncsi? Végül is a dolgozók hangulatát mi egy kicsit jobban ismerjük, mint a kormány. Nekünk levelet sem kell írni, szociális konzultációt sem kell indítanunk, egész egyszerűen közöttük élünk. Ezt nyilván tudják Fidesz-körökben is. Feltehetően ezért vették át a választások előtt a Munkáspárt számos jelszavát, a teljes foglalkoztatástól a minimálbér emeléséig. Szóval, a miniszterelnök nyugodtan kikérhette volna a Munkáspárt véleményét, és nem járt volna vele rosszul. Pontosabban megismerhette volna a hangzatos elnevezésű kormánytervek társadalmi következményeit, bepillanthatott volna az emberek életébe, gondjaiba. Jól járt volna politikailag, mert erre mindenki odafigyelt volna, míg a levelező kampányok enyhén szólva érdektelenek. És persze lett volna anyagi haszna is, mert megspórolhatták volna a szociális konzultációra, az újabb tömeglevelezésre szánt óriási pénzeket. Ennyi minden jó jutott eszembe, de ekkor elolvastam a levél címzését. A lakásomra küldték, nem a pártközpontba. Innen tovább világos volt, hogy a levél nem a miniszterelnök személyes és értékes érdeklődése, hanem egy érdektelen és értéktelen másolat, amelyből milliónyit küldenek szét, állami pénzből gazdagítva a posta tőkés tulajdonosait. Az alkotmány ügyében írt levelét még elolvastam, gondolom, sokan mások is ezt tették. A mostanit azonban kidobtam. Elolvasás nélkül.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Életét vesztette két magyar katona Afganisztánban, amikor gépjárműjük felborult – közölte honlapján a Honvédelmi Minisztérium. Négy másik társuk megsérült. Ezzel hatra emelkedett az Afganisztánban meghalt magyar katonák száma.

Munkáspárt: Elsősorban részvétünk az életét veszítő szakaszvezető és őrmester asszony hozzátartozóinak! Másodsorban azonban szögezzük le: haláluk nem baleset volt! Dálnoki Andrásnak és Róth Károlynak azért kellett meghalnia, mert Magyarország részt vesz Afganisztán megszállásában, egy – kizárólag az Amerikai Egyesült Államok érdekeit szolgáló – katonai intervencióban. Ráadásul alkalmatlan felszereléssel. A balesetüket okozó, amerikai MRAP MaxxPro típusú magas építésű, mintegy 20 tonnás páncélozott szállító járművet ugyanis Irakra, sík terepre, egyenes, és viszonylag jó utakra fejlesztették ki. Az afgán hegyi utakon könnyen borul. A magyar sofőrök ráadásul mindössze márciusban, kiérkezésükkor kezdtek vele ismerkedni. Ezt balesetnek nevezni képmutatás és aljasság. Mint ahogy nem baleset az sem, hogy Magyarországon az elmúlt 20 évben olyan kormányok voltak, amelyek mindenben lefeküdtek a Nyugatnak, az amerikaiaknak. Meglehet, e sorok olvasói között is van olyan, aki a kisebbik rossz jegyében az MSZP-re vagy éppen a Fideszre szavazott. Javasoljuk: ne tegyék többet, ha azt akarják, hogy ne kelljen több magyar katona koporsóját hazahozni külföldről. A Munkáspárt álláspontja egyértelmű: lépünk ki a NATO-ból! Legyünk független ország!

2. Megszüntette az erzsébetvárosi ingatlanügyben megvádolt Hunvald György, volt MSZP-s polgármester és Gál György, volt SZDSZ-es gazdasági bizottsági elnök előzetes letartóztatását a Fővárosi Bíróság

Munkáspárt: Szégyen! Hunvald, Gál, Hagyó, a West Balkán diszkó-tragédiáért felelős tulajdonosai, az iszapkatasztrófa gyanúsítottjai, a moszkvai kereskedelmi kirendeltség elköttyavetyélői, az ingatlanszövetkezeti piramisjáték megalkotója, Kulesár és társai. Több százmilliós, sőt milliárdos károkat okoztak, volt, hogy emberek haltak meg miattuk.

S mindannyiukat hazaengedte a bíróság, házi őrizetben pihenhetnek, sőt Hunvald még Budapesten belül is szabadon közlekedhet. Mindez nem kormányfüggő, az említett ügyek idején is hol az MSZP, hol a Fidesz kormányzott. Mindenben az ügyészség hibázott volna, s a bírói kar helyzete csúcsán, függetlensége tudatában döntött így? Avagy a politikai és gazdasági korrupció a magyar elit minden tagjára, így a bírókra is kiterjed? Hűsz éve élünk a „modern, demokratikus” Magyarországon, tiszta szívvel nem tudunk kételkedni a második lehetőségben...

3. Csalódottságát fejezte ki az ötödik kerületi Roosevelt tér átnevezése miatt az Egyesült államok egykori elnökének, Franklin D. Rooseveltnek az unokája; Anna Eleanor Roosevelt

Seagraves, a Roosevelt Institute elnöke a tér nevének elvétele miatt levelet írt Tarlós István főpolgármesternek.

Munkáspárt: Tarlós úr, gratulálunk! Oroszország után sikerült még egy nagyhatalmat megsértenie. Önt összel azért választották meg Budapest főpolgármesterének, mert már mindenkinek elege volt Demszkyék korrump semmittevéséből. Eddigi fővárosi kormányzása alatt Ön azonban a hajléktalanok egzeciroztatásán és az utcák, terek átnevezésén kívül semmit sem mutatott fel. Amik továbbra is látszat-intézkedések. Ön szereti magát pragmatikus városvezetőként bemutatni, a valóság azonban egyelőre egy kapkodó, tényleges ügyekben döntésképtelen politikai báb képét mutatja.

4. A II. kerület tartalékot is készített az Elvis-utcatáblákból, mert félt, hogy azokat az első este elviszik.

Munkáspárt: Ezt már kommentálni sem bírjuk. Isten hozta Önöket a tarlósi Budapesten!

5. A polgárőrök csak székhelyükön polgárörködhetnek. Törvénybe került az is, hogy Szent László a védőszentjük.

Munkáspárt: A kormány helyesen döntött, hogy törvényi úton igyekszik gátat szabni a gárdák önkényének. Az, hogy ebből sem tudták kihagyni a már komikusan ható történelmi gicspátoszt, legyen az ő bajuk. Azonban a törvény nem elég, a szélsőjobb ellen politikai küzdelmet is kell folytatni, ezt a kormányzat azonban szemmel láthatóan csinján kezeli, fél eltaszítani a radikális szavazókat. Ez nagy baj!

6. Hatalmas üzletgággá fejlesztené a kormány a már ma is több milliárdos bevételt termelő magyar fogászati turizmust.

Munkáspárt: Nem is lenne ezzel semmi baj, ha a magyarok fogai fehéren és hiánytalanul csillognának. Amióta azonban Horn Gyula megszüntette az ingyenes fogászati ellátást, erről finoman szólva sincs szó, sőt. Ennek fényében a fogturizmus reklámozására szánt egymilliárd forint rossz döntés, ezt a pénzt a kedvezményes, illetve ingyenes hazai fogászati ellátás bevezetésére kellene fordítani. Az egymilliárd persze erre nem elég, de első lépésnek megfelel.

7. Sztrájkbizottságot hoztak létre hétfőn a fegyveres és rendvédelmi szakszervezetek, mert hadüzenetnek értékelték a korengedményes nyugdíjak felülvizsgálatára vonatkozó alkotmánymódosító javaslatot.

Munkáspárt: Csak támogatni tudjuk a rendőrök és katonák lépést. A kormány csak az erőből ért. Áltárgyalósdival, fölösleges kompromisszumokkal, üres ígéretekkel nincs mit kezdeni.

AZ ÚJ KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOM A MA FELADATA

Múlt szombaton megtartotta második ülészakát a Munkáspárt 23. kongresszusa. A két szakaszt nem csupán technikai okok tették szükségessé, hanem a napirenden lévő témák is. Decemberben, az első szakaszban ugyanis döntés született arról, hogy el kell készíteni a Munkáspárt új programját. Szombaton az új program irányelvei voltak napirenden Thürmer Gyula pártelnök előadásában. Milyen választ ad a Munkáspárt? „A tőkés rendszerben csak az a miénk, amit kiküzdünk magunknak. A tőke semmit nem ad, de a tőkétől el lehet venni. Nem rábeszéléssel, nem lobbizással, hanem harccal. Ez a mi válaszunk!”

A kongresszuson tizenkilencen éltek a hozzászólás jogával, számos kiegészítést tettek. Végül egyhangúlag elfogadták a mintegy 13 ezer szavas dokumentumot. A program választ ad arra, hogy mit kell tenni a tőkés rendszerben a kommunista pártnak, s arra is, hogy milyen lehet a jövő közösségi társadalmá – a programot jövő heti számunkban teljes terjedelmében publikáljuk.

Kongresszusi összeállításunkban először a Munkáspárt elnökének beszédéből idézünk.

A Munkáspárt decemberben úgy döntött, hogy dolgozzuk ki a párt vízióját, elképzelését a jövőre, készítsük el a Munkáspárt új programját. Mutassuk meg, hogy a Munkáspártnak van válasza, új és jó válasza a társadalom, az ország bajaira. Milyen választ adunk?

Mit mutat az elmúlt évek tapasztalata? Az egyik tanulság az, hogy nem elég a korábbi szocializmus példáját felmutatni, akármennyire is szépek és jónak éltük meg. Jó volt, szép volt, de elmúlt. Nekünk újat kell felmutatni. Újat két szempontból. Egy: mit tudunk tenni a tőkés rendszer viszonyai között? Kettő: milyennek képzeljük a jövő közösségi társadalmát?

Mondhatjuk, hogy javítsuk a dolgozók életkörülményeit, legyen több a fizetés, legyen lakás. Ez jó, de ez lényegében egy jó szociáldemokrata párt programja. Ettől még marad a kapitalizmus. Erre nem akarunk menni.

Nekünk világosan meg kell mondani, hogy a mi célunk egy új közösségi társadalom. Meg kell mondanunk az elmúlt 20 év legfontosabb tapasztalatát is: a tőkés rendszerben csak az a miénk, amit kiküzdünk magunknak. A tőke semmit nem ad, de a tőkétől el lehet venni. Nem

rábeszéléssel, nem lobbizással, hanem harccal. Ez a mi válaszunk!

Mondhatjuk: nincs harmadik út!

Ez a válasz persze nehéz, és egyelőre sokan nem értik. A harc mindig a nehezebb út. Ezért elvileg létezik egy harmadik válasz is. Mondjuk azt, hogy közösségi társadalmat akarunk, de tompítsuk le a fogalmakat, ne beszéljünk harcról. Mondjuk azt, hogy most nem a tőke ellen kell fellépni, hanem, mondjuk, a fasizmus ellen. Használjunk olyan fogalmakat, mint az összemberi értékek, szolidaritás, létbiztonság, stb. Ez az út ismert, ezt a harmadik utat választotta több „baloldali” szervezet.

Mi vált világossá e téren az elmúlt években? Az MSZP és a Munkáspárt között nem lehet új, erős baloldali pártot felépíteni. Erre a magyar társadalom nem vevő. A Szili Katalin vezette Szociális Unió csak addig tudott elérni valamit, amíg a Fidesz az MSZP gyengítésére akarta használni. Önálló alternatívaként aligha marad meg. A Munkáspárt-2006 is csak addig tudott felszínen evickélni, amíg az MSZP-nek szüksége volt rá, tegyük hozzá: ellenünk. Ugyanez igaz a többire is, a Zöld Baloldalra, az Egyesült

Baloldalra. Az MSZP és a Munkáspárt, azaz a kapitalizmust elfogadó szociáldemokrácia és a kapitalizmust tagadó kommunista párt között nincs politikai tér.

Az elmúlt években a mi pártunkban is felmerült, hogy mondjunk valami mást. Az egyik válasz, hogy legyünk „kevésbé kommunisták”, a másik, hogy legyünk „nagyon is kommunisták”. Innen fakad az a gondolat is, hogy változtassuk meg a párt nevét, úgymond, ne használjuk a kommunista szót, vegyük be a dolgozó kifejezést. A névváltoztatásnak ma nincs értelme. Mindenki tudja, hogy mi mit akarunk: harcolni a kapitalizmus ellen, s legyőzni azt. Ha harcra akarjuk szervezni a dolgozókat, világos zászlót kell felmutatnunk!

Más kérdés, hogy taktikai szempontból a mindennapokban helyesebb a Munkáspárt hivatalos rövidítést használni. Nem a kommunista nevet kell megváltoztatni, hanem a ráragadásoktól megszabadítani.

A kommunista nem az egykori részeges párttitkár, nem a hatalommal visszaélő pártbürokrata. A kommunista az, akinek elege van ebből a rendszerből, de az uralkodó osztálytól semmit nem vár, s vallja, hogy a munkásság csak önmaga szabadíthatja fel magát.

NÉPI HÁLÓZATOKAT!

Amíg a tőkés rendszer Magyarországon létezik, arra kell törekednünk, hogy korlátozzuk a tőkét. A tőkét csak a néptömegek, a dolgozók ereje korlátozhatja. Célunk népi hálózat (népi-dolgozói szövetség) kiépítése, olyan önkéntes szervezet megteremtése, amely a szolidaritás érdekében egyesíti a dolgozói rétegeket, a tőke ellen harcoló erőket, sajátos tőke-ellenes nemzeti szövetséget hoz létre. A népi hálózat akkor ér el sikert a tőke korlátozásában, ha világos programmal rendelkezik.

A Munkáspárt ehhez adhat értékes gondolatokat. Felsorakoztathatjuk ismert követeléseinket. Politikai téren ilyen az arányos választójog, az ellenőrizhető és visszahívható képviselők kérdése. De lehetnek újak is: a képviselők mentelmi jogának megszüntetése, az Alkotmánybíróság megszüntetése, a rendszerváltás során szerzett, nem becsületes munkából származó vagyonok elkobzása.

Gazdasági téren régi és bevált jelszavunk a nagytóke megadóztatása. Ezt

most lehet számszerűsíteni, mondjuk, legyen a nagytóke adója 40 százalék. Új irányt adhat az a követelésünk, hogy a Nemzeti Bank a kormány szerve legyen. Nagyon fontos új célkitűzés a föld tulajdonlásának szabályozása a dolgozó parasztság, és nem az EU tőkei érdekében. A föld állami tulajdon legyen, a helyi közösségek kezelésében.

Külpolitikai téren kiemelném új célkitűzésünket: Magyarország lépjen ki az Európai Unióból és a NATO-ból! A magyar társadalomban egyre többen ismerik fel, hogy az EU-tagságnak több a vesztese, mint a nyertese. A NATO tapasztalatai még világosabbak. Amióta NATO-tagok vagyunk, csak háborúzunk.

**„A TŐKÉS RENDSZERBEN CSAK AZ A MIÉNK,
AMIT KIKÜZDÜNK MAGUNKNAK.
A TŐKE SEMMIT NEM AD,
DE A TŐKÉTŐL EL LEHET VENNI.
NEM RÁBESZÉLÉssel, NEM LOBBIZÁSSAL,
HANEM HARCCAL. EZ A MI VÁLASZUNK!”**

Mindezek összefoglalása lehet az a cél, hogy nyilvánítsuk Magyarországot egységes, demokratikus szociális jogállammá. Magyarország címere a Kossuth-címer legyen!

MILYEN LEGYEN A SZOCIALIZMUS?

Nem csak azt kell megmondanunk, hogy hogyan és miért kell harcolni a tőkés rendszerben, hanem azt is, hogy milyen jövőbeni társadalmat akarunk. Valami újat, ami jobb, mint a régi szocializmus

volt, s persze jobb, egészen más, mint amiben most élünk.

A közösségi társadalom az emberek olyan közössége, ahol a legfontosabb érték az ember. A tőkés társadalom lényege a maximális profit. Ez a lényeg!

Nem szabad az embereket hitegetni. Meg kell mondani, hogy a közösségi társadalom forradalom útján jön létre. Nem a tőkésosztályoktól, nem a tőkés pártoktól kell várni sorsunk jobbra fordulását.

A tőkés rendszer nyilvánvaló hibáit nem lehet másként felszámolni, csak a tőkés termelési viszonyok, azaz a magántőke felhalmozására és a dolgozók kiszákmányolására épülő rendszerének felszámolásával. Aki azt állítja, hogy e nélkül is lehetséges, az félrevezeti a dolgozókat, és a tőkét támogatja.

Ugyanakkor igaz, hogy a társadalmi forradalomnak csupán egy pillanata a politikai forradalom, azaz a hatalom átvétele a tőkésosztálytól – ezt támasztja alá a magyar történelem tapasztalata is - békésen is végbe mehet.

A politika minden területén a dolgozó emberek lehető legteljesebb részvételét akarjuk. A közösségi társadalomban megmarad az állam, de a demokrácia gyakorlása közvetlenné válik. Az új közösségi társadalom parlamentje a népi hálózat lesz. Az igazságszolgáltatás nem a tőkés érdekeit szolgálja majd, mint a mai kapitalizmusban, hanem a dolgozó embereket. A bírókat nem a pártok, nem

NEM VÁLTOZIK A PÁRT NEVE

A Munkáspárt kongresszusa elfogadta a szervezeti szabályzat részleges módosítását. Nem új szervezeti szabályzatot javasoltunk, hanem az élet által szükségessé tett módosításokat – hangsúlyozta Kajli Béla, aki Hajdu József mellett a napirend társelődője volt.

A napirend vitája keretében a kongresszus döntött több, fontos részjavaslatról. Elvetette Bánhegyi József javaslatát arról, hogy a Párttitkai Bizottság a kongresszusnak legyen alárendelve, és ne a KB-nak. A kongresszus nem támogatta azt sem, hogy változtassuk meg a párt nevét. A kongresszus elvetette Nagyvári László azon javaslatát is, hogy a kongresszus hívjon vissza a KB-ba több olyan személyiséget, akik a kongresszus első szakaszában elvesztették KB-tagságukat. Fellebbviteli ügyre is sor került. Szabó Lászlóné nógrádi küldött kérte, hogy a kongresszus ismételt vizsgálja meg és utasítsa el Tózsér Tibor kérelmét a pártba való visszavételre. Szuresik István, a fellebbviteli bizottság elnöke elmondta, hogy a bizottság alaposan megvizsgálta a kérdést. Tekintettel arra, hogy Tózsér kizárása óta sok idő telt el, és ez idő alatt többször jelét adta annak, hogy változtatott korábbi magatartásán, a bizottság egyetért visszavételével a Munkáspárt soraiba. A kongresszus elfogadta a beszámolót.

az állam nevezi ki, hanem az ország dolgozói a közigazgatási egységekben választják meg a terület bíróját.

A gazdaság többsége – mindenekelőtt a meghatározó ágazatok – a közösség kezében lesznek. A korábbi tapasztalatainkból okulva, olyan formákat kell alkalmazni, amelyben az emberek magukénak érzik a tulajdont, és érdekeltek hatékony működtetésükben.

A gazdaságban működhet magántulajdon, de nem lehet teljes, mint a mai kapitalizmusban. A magántulajdont nem érdemes és nem szabad felszámolni minden területen, ahogyan azt az 1950-es években tették.

A technika vívmányaira támaszkodva mindenre kiterjedő tervezdálkodást akarunk. Ez a feltétele annak, hogy a közösségi társadalom gazdasága ne fölösleges áruk tömegét gyártsa, hanem tagjainak igényeit egyre magasabb szinten elégítse ki. A gazdaságban így megszüntetjük azt az anarchiát, amelyet a tőkés piac teremtett.

NE FÉLJÜNK VÁLTOZNI!

Ahhoz, hogy forradalmi céljainkat elérjük, a változó világgal nekünk is változni kell. Kun Béla 1918-ban így írt erről: „Az új harchoz, amelyet rákényszerít a proletáriátusra az imperializmus, új fegyverek kellenek, új harcmodor és új csoportosulás.”

Nem csak ránk igaz ez, igaz általában a kommunista mozgalomra is. A tőkés rendszer válsága súlyos, mégsem tudunk forradalmi változást elérni. Miért? Nos, részben azért, mert a tőke sok évszázados tapasztalatait felhasználva ellentámadásba megy. De ez csak az egyik ok. A másik ok, hogy a mozgalom nem egységes, harci módszereink régiesek, a nyelvezet elavult.

Változtatnunk kell, és meg is kezdtük.

ÚJ TAKTIKÁVAL! KI AZ UTCÁRA!

Decemberben változtattunk a taktikánkon is. Ki az utcára, mondtuk, és nagyon sok helyen kimentünk. Hirdettük A Szabadságot, röplapoztunk. Elindultunk a civilszervezetek irányába. Folyamatosan ott vagyunk a Magyar Szociális Fórum - Szociális Kerekasztal rendezvényein. A kilakoltatások elleni küzdelemben helytállt a Munkáspárt Nőtagozata. A korábbinál jóval nagyobb figyelmet szentelünk az internetes munkának, sőt erőforrásainkat egyre inkább ide akarjuk koncentrálni. Ma minden KB-tagnak van e-mail címe. Gyorsabbá vált a tájékoztatás, a mozgósítás. Békés megyében öröm volt látni az új megyei hírközpont felállítását. Ez a munka több már, mint a számítógép alkalmazása. Ez a munka forradalom a gondolkodásunkban. Ha forradalmárok akarunk lenni tetteinkben, forradalmároknak kell lenni gondolkodásunkban is!

Új jelképekre is szükség van. Mi nem 1919-ben és nem is 1945-ben születünk. A mi eszméink már ott voltak Dózsa György szavaiban, aki felkelésre szervezte a parasztokat a földesurak ellen. A hangsúly most nem a felkelésen van, hanem azon, hogy harc, küzdelem nélkül sem Dózsa György, sem, mondjuk, a mai rendvédelmi dolgozók nem érhetnek el eredményt. Más sem! Petőfi eszméje is a miénk. Szépet álmódott arról a társadalomról, ahol jogból és a javakból is mindenkinek egyaránt jut. Igen, ezt akarjuk mi is! Aztán itt van Kossuth Lajos. Ő kiáltotta ki a Habsburgok trónfosztását, Magyarország függetlenségét. Lehet-e ennél nemesebb cél: független Magyarország?

Jelen programunkkal sok történelmi kérdést is más megvilágításba helyezünk. A marxizmust a tőkés rend elleni következetes harcra fogjuk fel. Ebből következik, hogy a munkásmozgalom történetének fordulópontjait miként látjuk, ki mellett állunk a történelmi vitákban. Lenin, Sztálin, Andropov az egyik oldalon, Buharin, Hruscsov, Gorbacsov a másikon. Kun, Rákosi, Kádár az egyik oldalon, Peyer, Nagy Imre, Nyers a másikon. Az egyik minden hibája ellenére harcol a kapitalizmus ellen, a másik minden értéke ellenére egyezkedik a tőkével. Az egyik oldalon marxizmus, a másik oldalon revizionizmus, megalkuvás.

Változtatnunk kell módszereinken, viselkedésünkön. Legyünk nyitottak mások gondolataira, mások eszméi iránt! Nem mindenki akarja a tőkést, rendszert megdönteni, de nagyon sok embernek van baja a kapitalizmussal. Kinek a kilakoltatással, kinek a nyugdíjkezdésvény megvonásával, kinek az afganisztáni háborúval, kinek az egyetemeken értelmetlen összevonásával. Miért ne cselekedhetnének ezek az erők együtt? Miért ne mehetnének

A FÉLÉV TANULSÁGA: MONDJUNK NEMET A GYÁVA KOMPROMISSZUMOKRA!

Tavaly decemberben, a 23. kongresszus első szakaszán a Munkáspárt új Központi Bizottságot és új Elnökséget választott. Miben új ez a vezetés? Fiatalabb, több az aktív dolgozó, és többségük új a vezetésben. Ezek világos elvek, s ma ezekre van szükség.

A KB elkezdett dolgozni. A párt programja - amit ma tárgyalunk - már részben az ő munkájukat is dicséri. A kongresszus az ilyen összetételű KB megválasztásával üzent a helyi szervezeteinknek: helyi szinten is azokat kell a vezetésbe választani, akik akarnak és tudnak is új szellemben dolgozni. Sok helyütt nem ez történt. Van, ahol nem is történhetett más, mert nincsenek káderek. De van, ahol vannak, és mégis a régi módszer szerint dolgozunk, legyen innen is valaki, meg onnan is, és nem azokat választjuk, akikre ma ténylegesen szükség van.

A másik gond, hogy nem merjük vállalni a konfliktusokat egymással szemben. Az újításhoz, az előrelépéshez

követelményeket kell állítanunk, és néha nemet is kell tudnunk mondani.

20 éven keresztül túl sok kompromisszumot vállaltunk személyi ügyekben, különösen a fiatalítás terén. Ennek levét isszuk ma is. A Munkáspárt vezetésébe munkások és aktív dolgozók kellene! Elég abból, hogy 20 éven fiatalítottuk a pártot, de sohasem fiatalítottuk meg! Decemberben kimondtuk azt is, hogy legyünk fegyelmezett, szervezett párt, és ez teremtsen meg a párt létezésének anyagi alapját is.

Ha minden párttag – így vagy úgy – havi kétezer forinttal támogatná a pártot, nem lenne gond. Azonban a párttagok egy része nem akarja megérteni, hogy a párt áldozatot vár tőlük. Nem csupán tagdíjat, áldozatot. Vezetőink egy része pedig nem hajlandó ezt a tagságnak megmagyarázni. Kerüljük a konfliktust, a személyes megszólítást, nem számít, hogy a párt ebbe belepusztulhat. Vállaljuk fel a konfliktust, akár a személyes is!

Cselekvés nélkül nem jutunk előbbre.

együtt, miért ne küzdhetnénk együtt a tőke uralma, igazságtalansága, kizsákmányolása ellen? Külön-külön nem megy, de együtt talán igen!

Menjünk a dolgozó emberek közé, a civilszervezetekbe, a szakszervezetekbe!

Ne vezetni akarjuk őket, mint régen! Te gyük hasznossá magunkat számukra! Előbb kis dolgokban, majd nagyokban!

A kommunisták különböznek minden más baloldali párttól. A közösségi társadalom számunkra nem ábrándkép, nem

„az ígéret földje, melynek eléréséig nemcsak egy nemzedéknek kell elpusztulnia a proletárélet sivatagában”, ahogy Kun Béla írta 1918-ban.

A közösségi társadalomért való küzdelem a ma feladata. ■

HONVÉDTISZT A MUNKÁSPÁRTBAN

Szép, új hagyományt teremtve, ketten a Munkáspárt kongresszusán a párt elnökétől vehették át a vörös tagkönyvet.

Nyeste András a honvédség aktív tisztjeként került kapcsolatba a Munkáspárttal, megismerte gondolatainkat, elveinket, látta miért és hogyan küzdünk. A törvények miatt azonban csak most, hogy leszerelt, léphetett be a Munkáspártba. Tapasztalatára, tudására, fegyelmeztségére szükség van a mi hadseregünkben is.

Amikor a kongresszust levezető Fogarasi Zsuzsanna Kis Károlyt hívta a pulpitushoz tagkönyvét átvenni, sokan meglepődtek. „Hogyhogy, a Karcsi nem párttag?” Mert tény és való, hogy Kiss Károly az elmúlt években végtelen aktivitással szinte minden munkáspárti rendezvényen ott

volt, rengeteg munkával és anyagilag is támogatta a mozgalmat. Mostantól immár hivatalosan is a Munkáspárt tagjaként mutat követendő példát a cselekvésben.

FOGARASI ZSUZSANNA: VIGYÜK TOVÁBB DÓZSA GYÖRGY HARCÁT!

Köszöntelek Titeket május 14-én! 1514-ben ezen a napon még harcoltak Dózsa seregei, harcoltak július közepéig,

a temesvári csatáig, és számos diadalt arattak. Magyarcsanád határában Dózsa György harcosai – a nagylaki csata után – Csáky Miklós püspököt és az elfogott főurakat karóba húzták. Dózsáék igazi osztályharcosok voltak. Nem finomkodtak, nem küszködtek dilemmákkal, nem kellett legyőzniük a lelkipurdalás viperáit. Nem volt miért. Az ő kezük és szívük tiszta volt, igaz ügyért küzdöttek és haltak hősi halált.

Véráztatta hazánk földjén azóta sok-százezer csirkefogó csatangolt, fosztotta ki és csapta be a nemzetet. Az utóbbi két évtizedről nem is beszélve.

Nemcsak bankjegyek, hanem százmilliárdok, milliárdok, gyárak, földek, búzamezők, vizek és bányák kerültek a kegyetlen tőkés kezébe, akik soha nem ismeretek könyörületet.

Könnyű eldönteni, hogy szomorú szívünk, haragvó lelkünk milyen sorsot szánna nekik, akik megaláznak,

kifosztanak, földönfutóvá tesznek minket és honfitársainkat... De vajon van-e erőnk és elég erős akaratunk, hogy megtegyük, százhuszezer felkelőt magunk mellé állítsunk, és Dózsa György módjára kezét emeljük a kirablóinkra, s felküldjük a vörös kakast a legújabb kori kastélyok tetejére?

Lehet-e erőnk a jövőben a világba kiáltani őseink igazát? Lehet, ha következetesek és fegyelmezettek vagyunk, ha kitartunk minden körülmények között, életünk sorsfordulóinak hullámverései sem akaszthatnak meg! Erőt merítünk és hitet, hogy farkaszemet nézhessünk a jövővel. Keressünk új utakat és új útítársakat! Keressünk ösvényt az európai dzsungelben!

Nem kell félnünk.

A jövő egészen biztos, hogy a baloldalon van. A jövő viszont nem dolgozik, hanem nekünk kell megoldozni az időt. Semmit nem adnak ingyen!

BOTTA MELINDA: HALLASSA SZAVÁT A PEDAGÓGUS!

A rendszerváltás óta a közoktatásban jó még nem történt. Az iskolák kálváriája a visszaegyháziasítással és a régi tankönyvek teljes kiirtásával kezdődött, azóta is küzdenek a tantárgyanként százféle tankönyvcsaláddal – amelyek egyike sincs olyan alapos körülménnyel összeállítva, megfogalmazva és legyártva, mint a régié. Az önkormányzati kézbe adással napi kérdéssé vált az iskolák fenntarthatósága, az oktatás alárendelése a pénzügyi szempontoknak.

A pedagógusok elleni hadjárat azzal kezdődött 1989-ben, hogy mindenekelőtt a pedagógus tagadja meg egész addigi önmagát, holnapról ne közösségi embereket neveljen, hanem versenyző, egyéni érvényesülést kereső embereket, hirdesse korábbi elveinek ellenkezőit. Folytatódott azzal, hogy korszerűtlen tantárgyi szerkezetben tanítja a felnövekvő generációt, írja újra az iskola pedagógiai filozófiáját, írja át a tananyagot. Végül azzal tétőzött, hogy válasszon új eszközöket a tanításhoz, ne konkrét ismereteket tanítson, hanem kompetenciákat, rejtse el a tanulás munka- és társadalmi elvárás-jellegét, tegye játékosá, könnyítse meg, sőt, ne is értékelje... Ezzel szemben, amíg a tanulók egyre kevésbé kell, hogy megkínálódjanak az eredményért, ő maga szorgosan

képezze magát az új módszerek elsajátítása érdekében. Ennek a változásnak sem igazolódott be semmilyen pozitívuma, ellenkezőleg, a tanárok küzdenek a diákok munkakamoraljával, egyre tehetetlenebbül állnak a mindenféle munkaformát visszautasító, megtagadó generáció előtt.

Az új kormány néhány kérdésben visszszakanyarodott a józan ész irányába, újra szabad osztályozni, visszakért az értékek közé a hazaszeretetet, de ezzel nagyjából ki is merült az iskoláknak való kedvezés. Minden eddiginél megdöbbentőbb mértékű forráskivonás történik az oktatásból, 25 százalékos létszámleépítés prognosztizálható, nyíltan megüzenve ezzel, hogy a kormánynak egyelőre kisebb dolga is nagyobb, mint hogy a megkurtított iskolarendszerben folytatódni tud-e majd bármiféle oktatás.

Ugyanakkor mindez a saját munkájának eredménye is. Ugyanis a pedagógustársadalom a rendszerváltás óta érdemben soha semmi ellen nem tiltakozott, mindent hibátlanul végrehajtott, sőt, minden változásnak akadtak saját soraiban kellő számban élharcosai. Ha most sem emeli fel egységesen a hangját, csak abban reménykedhetünk, hogy a gödör aljáról valamikor felfelé fog vezetni az út...

KARACS LAJOSNÉ: NINCS KÜLÖNBBSÉG AZ MSZP ÉS A FIDESZ KÖZÖTT!

Ma rosszabbul élünk, mint a rendszerváltás előtt, s nem, hogy nem értük utol Európát, elmaradásunk tovább nőtt. 1989-ben az EU-ban az egy főre jutó GDP két és félszerese a miénknek, ez 2010-re 2,8-szorosára emelkedett. A reálbérek elmaradása is nőtt, 1989-ben 4,2-szer többet keresett egy európai munkás, mint a hazai, ma ötször annyit keres, úgy, hogy közben az árak nálunk is európai szintűvé váltak. Mindezek következtében elviselhetetlen mértékben nőttek a társadalmi különbségek.

Az MSZP-SZDSZ kormányokat nem csak abban terheli felelősség, hogy a baloldali értékeket, eszméket lejáratják, de óriási adut adtak a jobboldal kezébe. Megadták a lehetőséget a jobboldalnak arra, hogy azt mondhassa: ami ma van, nem a rendszerváltás hibája, a kapitalizmus jó, csak a szocialisták, liberálisok rosszul csinálták. „Válasszatok minket, mi majd jól csináljuk, megteremtjük a Kánaánt!”

A kijózanodás megkezdődött. Az egységes 16 százalékos SZJA-val, az új alkotmánnyal, a Széll Kálmán tervvel, a konvergencia-programmal a Fidesz megmutatta igazi énjét.

Az egységes személyi jövedelemadó az igazságos teherviselés gyakorlatát rúgta fel, elkezdtek egy erős középosztály létrehozását, s ennek költségeit az alacsony jövedelműekkel, a rászorultakkal fizeteti meg. Az új alkotmány nem más, mint politikai diktatúra. A Széll Kálmán terv, a konvergencia-program egyenlő az idegen érdekek kiszolgálásával, nem más, mint az EU-nak, Brüsszelnek való megfelelés.

A kormány fő célkitűzése az államadósság csökkentése. Jó cél, támogatni lehet, mert a megtermelt jövedelem jelentős része adósságszolgálat címén, kamat formájában másokat gazdagít. (Ennek az adósságnak már semmi köze a szocializmus adósságához, azt már régen visszafizettük, ez régen és sokszorosan a rendszerváltás adóssága.)

A konvergencia-program évente 800-1000 milliárd forint megszorításról szól, ebben minimális a tőkétől, a tőkejövedelmekből való elvonás, a bankadó (90 milliárd) valamint a gyógyszercegek hozzájárulása (15-16 milliárd), ennyi, ez az egész megszorító csomag egytizede, ennyit vonnak el a tőkésektől.

A többi, a 90 százalékot a többséggel, a bérből, fizetésből élőkkel fizettetik meg.

A munkanélküli segélyezés idejének csökkentésével, szociális megvonásokkal, táppénzkifizetés maximalizálásával, a passzív táppénz megvonásával, családi juttatások nominális befagyasztásával. A nyugdíjrendszerből évente közel 100 milliárdot akarnak elvenni, infláció alapú nyugdíjemeléssel, kor- és munkaköri kedvezmények megvonásával. Egyetemeket zárnak be, kapacitásokat csökkentenek, pedagógusokat bocsátanak el, kötelező óraszámemelést hajtanak végre. A gyógyszerkasszából évente 83-120 milliárdot szándékoznak megtakarítani, ebből jelentős összeget a gyógyszer-támogatások szűkítésével akarnak elérni. Az önkormányzatoktól 122 milliárdot akarnak elvenni, talán éppen azért, hogy még több önkormányzat adja át iskoláját az egyháznak, mivel nincs pénze az iskola működtetésére.

A Fidesz politikája ki fogja józanítani az embereket, rá fognak jönni, hogy újra becapták Őket. A mi dolgunk rámutatni arra, hogy alapvetően mindegy, melyik kapitalista párt van hatalmon. Az élete nem ettől függ, a sorsa rendszer-specifikus.

A kapitalizmus kapitalizmus marad akkor is, ha az MSZP van hatalmon, akkor is, ha a Fidesz.

Nekünk azt kell megértetni az emberekkel, hogy jobb sorsuk csak egy közösségi társadalomban lesz. Ahol az ember a legfőbb érték, nem a pénz.

MEGYES ZOLTÁN: VÁLASZT KELL ADNI A TÖRTÉNELEM- HAMISÍTÓKNAK!

Magyarországon kapitalizmus tombol, válság típor, a településeken szélsőjobbos alakulatok masíroznak. Milliárdosok számolják esténként a profitot, az éhbéért foglalkoztatott szociális munkás számolja a sokasodó hajléktalant. Ma a kapitalizmus, sokunk búza nélküli kenyereit esszük. Ma a kaméleon arcú polgári pártok hazugságait halljuk. Legfrissebb fedőneve: Széll Kálmán terv. Holnap majd más lesz, de, hogy ez örökre ne így legyen, ahhoz a Munkáspártra, a marxista-leninista eszmére van szükség, Magyarországon innen és túl, egész Európán át.

A népi hálózat kiépítése, a meglévő civilszervezetek Munkáspárt által való támogatása új politikai lehetőségeket kínál. A párt a jövőben ez irányban befogadóbb hozzáállást javasolt. Megtanulandó, új nyitási lehetőség mindenképp!

Az elveink, gyökereink egyértelműek. Az, hogy mit adott a 20. századi szocializmus? Miért szenvedett átmenetileg vereséget? Mik a magyarországi szocializmus történelmi tanulságai? Kik csinálták a tőkés rendszerváltást, és hogy mi történt 1989-90-ben?

Van konkrét, nyílt válaszunk! Új programunkban bemutatjuk mind ezeket. Sőt, azokat is, mit tehetünk a tőkés rendszeren belül. Sokunk számára ezek a kérdések talán nem is újak, és a válaszok sem. Azonban a polgári történelemhamisítók virágzásakor a Munkáspárt új programjának irányelveihez ebben a formájában, ebben a megfogalmazásában szükség van. Tanulmányozzuk bátran! A kérdésekhez ismerjük az elérhetősegeket...

„EGYENES DERÉKKAL JÖTTEM”

JOSÉ MARTÍ HALÁLÁNAK ÉVFORDULÓJÁRA

(HAVANNA, 1853. JANUÁR 28. - DOS RIOS, 1895. MÁJUS 19.)

Kubai Petőfi? Valamennyi nemzetnek megvannak a nagy hősei, akik többnyire a harc téren estek el, és lángoló szívük a nemzet, az ország felett lebeg, mintegy figyelmeztetésül.

José Martí húsz esztendősen sem volt, mikor kényszermunkára ítélték, és egy kőfejtőben kellett robotolnia, hogy örökre elfelejtse a szabadságért és függetlenségért folytatott küzdelmet.

Ő azonban lángoszloppá erősödött. 1877-ben a Guatemalai Egyetem

irodalomprofesszorává nevezték ki. Mivel hazájából kiutasították, élt Venezuelában és az Egyesült Államokban is, ahonnan türelmetlenül útra kelt, hogy a szabadságért harcoljon. „A harcmészökön, Kubáért elesve, együtt száll az égbe a fehérek és a négernek lelke” - írja és éli az együvé tartozás nemes érzését.

Márti tudja, hogy csak azok az országok, nemzetek élnek túl a leigázás és megalázás viharait, amelyeket a testvéri szeretet és a szolidaritás köt össze. Mindez érvényes a közösségekre, a forradalmi szervezetekre is.

Csak azok élnek túl a viharos időket, támadásokat, és viszik győzelemre eszméiket, amelyeknek tagjait a közös, tiszta szándék, a megbecsülés és az eszmébe vetett hit kovácsolja össze.

A gyűlölet, irigység, vak becsvágy által vezérelt csoportok nem közösségek, hanem érdekek rozsdás láncára felfűzött haszonlesők, akik onnan bármikor a mélybe zuhanhatnak.

Szabadságharcos, író, költő, nagy gondolkodó volt Márti, aki forradalmi gondolataival örökre bevészte nevét az igazságért küzdő hősök panteonjába.

Az Egyszerű versek strófáit Julian Orbón a Guantanamera dallamára énekelte:

„Egyenes derékkal jöttem
Onnan, hol nőnek a pálmák.
Mielőtt meghalok, lelkem
Verseiben osztja el álmát.
Guantanamera, guajira guantanamera.”

José Martí egy ütközetben esett el Dos Ríosban. Bebalzsamozott teste a Santa Ifigenia temetőben nyugszik. Az ő nevét viseli a havannai repülőtér és több tér, park is. Budapesten, a Havanna lakótelepen található szobrát a magyar kommunisták, a költészet barátai évente megkoszorúzzák.

FOGARASI ZSUZSANNA

KUBÁBAN MARAD A KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOM

A Munkáspárt székházában kezdte budapesti programját a Kubai Nemzetgyűlés delegációja, amelyet Yenielys Reguieferos asszony, képviselő, a kubai parlament külügyi bizottságának titkára vezet. Kuba kitart a szocializmus mellett, a reformok nem a kapitalizmus visszahozását jelentik – jelentették ki a vendégek. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke hangsúlyozta, hogy a magyar kommunisták nagy figyelemmel követték a Kubai Kommunista Párt 6. kongresszusát. Örülünk, hogy nem térnek le az eddigi útról. Barátok és szövetségesek vagyunk! – szögezte le a pártelnök.

A találkozón jelen volt Soraya Alvarez Nunez kubai nagykövet, és Fogarasi Zsuzsanna, a párt alelnöke is.

EL A KEZEKKEL SZÍRIÁTÓL!

Veletek vagyunk! Szolidárisak vagyunk a szír néppel! El a kezekkel Szíriától! – ezekkel a jelszavakkal jöttek el Budapesten élő szírek, arab testvéreik és munkáspártiak május 12-én a szír nagykövetség elé. A gyűlés résztvevői felszólították a magyar kormányt, hogy semmilyen formában ne vegyen részt az EU és az USA tisztességtelen terveiben!

Sokan nem értették, hogy mit is keresnek a szír nagykövetség előtt a magyar kommunisták. „Sokan üzentek nekünk ezekben a napokban. Volt, aki, azt vetette szemünkre, hogy miért állunk úgymond az 'agresszorok' mellé, akik támogatják a terrorizmust, és veszélyt jelentenek Izraelre. Mások azt kérdezték: miért támogatjuk azt a kormányt, amely úgymond 'saját népét löveti'? Megint mások az üzenték: tartsuk magunkat az Európai Bizottság állásfoglalásához, hiszen Brüsszelben nyilván tudják, hogy mi az igazság” – kezdte beszédét Thürmer Gyula.

A Munkáspárt elnöke így folytatta: Igen, tudják, és ezért hazudnak. Hazudnak, hogy megtévesszék a világ népeit. Hazudnak, hogy mindenkivel elhitessék, hogy a szír vezetés rossz, népellenes, ezért mennie kell.

Újra és újra engedjük, hogy becsapjanak bennünket! Az USA és az EU tömegpusztító fegyverekről beszéltek, amikor Irak ellen mentek. Hazudtak, nem voltak ilyen fegyverek, de mi elhitük. Bin Ladennel fenyegetőztek, amikor Afganisztánban akartak háborúskodni. Tudtuk, hogy nem igaz, de elhitük. Ne higgyünk az USA és az EU propaganda-hazugságainak!

Brüsszelből úgy látják az európai bürokraták, hogy a szíriai városokban csupa jó szándékú, „békés” tüntető megy az utcára, akik ellen a csúnya hatalom fellép. Az EU üzent Asszad elnöknek is: ha nem hagyja abba a „békés” tüntetők elleni fellépést, „legfelsőbb szinten is” korlátozások lehetnek.

Az EU és annak kormánya kétszínű, cinikus, pimasz. Amikor a grúz elnökhöz hasonló mini-diktátorok csapnak le az USA-barát rendszerek elleni tüntetőkre, az EU elégedetten mosolyog. Amikor Izrael minden létező nemzetközi szerződést megszegve erőszakkal telepíti be a palesztin területeket, az ellenkezőket pedig lelövi, az EU hallgat. De vajon mit tenne a belga, a francia, a német, vagy akármelyik rendőrség, ha „békés” tüntetők fegyverrel a kezükben a saját országuk kormányát akarnák eltávolítani?

Szíria zavarja az USA-t is, az EU urait is. Szíria nem kommunista ország, nem ez a bajuk vele. Szíria egész egyszerűen

nem akar lefeküdni sem az USA-nak, sem Izraelnek. Az Európai Bizottság hangos fenyegetőzése mögött ugyanis ők állnak. Az amerikai és az izraeli tőkés erők át akarják rendezni a Közel-Keletet. Éppen azért, hogy ne hogy az igazi néptömegek, az igazi dolgozó emberek vegyék kézbe a hatalmat. A kapitalizmus maradjon, csak új szereplőkkel! Ez az EU, az USA, Izrael receptje.

S, még valami! Az Egyesült Államok és Izrael háborúra készül. Izrael évek óta leszámolással fenyegeti Iránt, mert egy atomfegyverrel rendelkező erős Iránt életveszélyes kihívásnak tekint. Izrael háborút akar, de egyetlen katonáját sem akarná a halálba küldeni. Az USA-hoz hű arab országok katonái viszont nyugodtan mehetnének meghalni izraeli érdekekért. Ehhez azonban előbb le kell váltani azokat, akik nem akarnak lefeküdni.

Az EU reformokat követel Szíriától, és nemzeti párbeszédet. Még nem akarják Asszad menesztését. Egyelőre abban bíznak, hogy Asszad beadja a derekát. Asszad reformokat hirdet és valósít meg. De tudja: ha feladja Szíria önállóságát, ha lemond saját útjukról, talán megmaradhat a hatalomban. Bábként egy USA-barát Szíriában.

A szíriai rendszerben bizonyára van mit javítani. Javítsanak, reformáljanak, de maguk a szír emberek! Az EU - mögötte az amerikai és az izraeli tőke - nem ezt akarja. Ők reformokról, demokráciáról beszélnek, lovat adnak a szír rendszer ellenzői alá, de az ő céljuk egy engedelmessé USA- és EU-barát rezsim, amely aztán nyugodtan ki zsákmányolhatja Szíria népét.

El a kezekkel Szíriától!

CHÁVEZ: A CIA KEZE VAN BENNE!

Hugo Chávez az arab világ destabilizálásával vádolta meg Washingtonot. A venezuelai államfő szerint a Szíriában és Líbiában kialakult helyzet a hegemoniájának megtartására törekvő amerikai birodalom örültségének köszönhető. Chávez úgy látja, hogy a bombázásokkal, a vezetők megölésével és a kormányok megdöntésével az amerikaiak kollektív örületet generálnak.

IZRAEL BÉKÉJE – TUCATNYI LEGYILKOLT PALESZTIN

A múlt hétvégén ünnepelte megalakulásának 63. évfordulóját Izrael. Ami azonban a zsidó államnak ünnep, az a palesztinoknak nemzeti katasztrófa. A libanoni menekülttáborokban sínylődő palesztinok az évfordulón egykori hazájuk határához vonultak. Fegyver nélkül, békésen. Az állig felfegyverzett izraeli katonák azonban „fenyegetve érezték” magukat a fiataloktól, s a szó legszorosabb értelmében céllövészetet rendeztek a határt állítólag áttörni akaró – mivel is? – palesztinokra. Tizenöt palesztin halt meg, és több mint kétszáz megsebesült. ■

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;

A Munkáspárt tagjai részére személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.